

MR. SC. VESNA BOSANAC
[1949. – 2022.]

Mr. sc. Vesna Bosanac, dr. med., specijalistica pedijatrica, rođena je 9. ožujka 1949. godine u Subotici, a s roditeljima, prosvjetnim djelatnicima, već 1950. doseljava u Borovo naselje, industrijsko srce Vukovara.

Gimnaziju završava u Vukovaru 1967., a Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu 1972. godine. Svoju liječničku karijeru započinje u tadašnjem Medicinskom centru Vukovar 1974. godine. Nakon položenog specijalističkog ispita 1981. postaje pedijatrica, dok je 1986. godine obranila magistarski rad i tako postala magistra medicinskih znanosti.

U srpnju 1991. imenovana je ravnateljicom Medicinskog centra Vukovar. Vjerojatno tada ni sama nije bila svjesna svojih sposobnosti i mogućnosti, ali ubrzo je u najtežim trenucima za bolnicu pokazala neslućenu hrabrost, odvažnost, humanost i organizatorske sposobnosti. U bolnici je tijekom tromjesečne opsade grada u Domovinskom ratu zbrinuto oko 2.500 ranjenika, a oko tisuću njih podvrgnuto je zahtjevnim kirurškim zahvatima u nezamislivo teškim uvjetima bez struje, vode i uz nedostatnu količinu lijekova i sanitetskog materijala. Unatoč bezbrojnim projektilima koji su dano-noćno zasipali grad i bolnicu, brinula se i davala nadu svakom ranjeniku i bolesniku, kao i svojim suradnicima hrabreći ih da unatoč gotovo nemogućim uvjetima za rad ustraju u obavljanju svoga humanog poslanja. Tako je postala mozak i srce bolnice, dok je bolnica istovremeno postajala žila kucavica cijelog grada, a grad postao simbol otpora okupatoru za cijelu državu. Iz tame bolničkih podruma, uz svjetlost svijeće, svakodnevno je pisala svjetskim čelnicima i upućivala apele kojima bi pozivala na mir i razum i tražila omogućavanje koridora za evakuaciju ranjenika. U jednom od svojih apela, kasnije objavljenih u knjizi *Apeli dr. Vesne Bosanac*, kaže: „Molimo da sve svoje međunarodne utjecaje upotrijebite za hitan prestanak topovskog i avionskog napada JNA na bolnicu u kojoj su novorođenčad, majke, ranjena djeca, žene i civili. Ukupno je u bolnici 270 ranjenika, a napad ne prestaje. Zbog kontinuiranog napada nema opskrbe ni vodom ni hranom, a kao što znate, zbog blokade nema ni lijekova.“ Nažalost, svijet je ostao gluhi i nijem na njene vapaje. Doktorica Bosanac s brojnim djelatnicima nije napuštala bolnicu do sloma obrane grada i pada u neprijateljske ruke 20. studenoga 1991., a onda je završila u zatočeništvu u Srijemskoj Mitrovici i potom Beogradu, sve do 13. prosinca 1991. kada je razmijenjena kao ratna zarobljenica.

Nakon toga, od 1992. radi u Ministarstvu zdravstva Republike Hrvatske kao savjetnica za humanitarna pitanja. Od 1993. do 1996. radi kao savjetnica za suradnju s UNICEF-om i Svjetskom zdravstvenom organizacijom za programe pomoći djeci, prognanicima i izbjeglicama.

Ravnateljicom Opće županijske bolnice Vukovar imenovana je 1. lipnja 1995. godine, a već 1997. među prvima se vraća u Vukovar i aktivno se uključuje u proces mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja, uvodeći i reintegrirajući vukovarsku bolnicu u jedinstveni zdravstveni sustav Republike Hrvatske. Funkciju ravnatelja Opće županijske bolnice Vukovar obnašala je do 1. srpnja 2013., nakon čega postaje savjetnicom sanacijskog upravitelja Bolnice.

U mirovinu odlazi 9. ožujka 2014. godine s navršениh 65 godina života, ali se 1. siječnja 2016. ponovno zapošljava u Općoj županijskoj bolnici Vukovar na radnom mjestu specijalista pedijatra, da bi 3. svibnja iste godine bila ponovo izabrana na mjesto ravnatelja.

Domovinski rat ju je obilježio, ali njena misija nije njime završena. Iako je već uživala status simbola hrvatske patnje, stradanja, ali i ogromne hrabrosti, požrtvornosti i empatije ne samo u zemlji, već i inozemstvu, sve svoje preostale snage i energiju uložila je u obnovu razrušene i devastirane bolnice. Bila je odlučna osoba, iznimne socijalne inteligencije, komunikacijskih i organizacijskih sposobnosti, ali također se odlikovala blagošću i izrazitom socijalnom osjetljivošću, osobito prema najranjivijim skupinama društva kao što su djeca, bolesnici, prognanici i branitelji te je najveću pažnju posvećivala upravo njima. Svima nam je bila uzor i nepresušni izvor nadahnuća, a

neprestano nas je poticala na pažnju i brigu o pacijentima, uvijek naglašavajući da smo tu samo za njih i zbog njih.

Promjenom naziva i statusa Bolnice imenovana je privremenom ravnateljicom Nacionalne memorijalne bolnice Vukovar (NMB) počevši od 20. svibnja 2020. Na tom mjestu ostaje do 10. prosinca 2021., kada je imenovana zamjenicom ravnatelja NMB-a Vukovar, na kojem mjestu ostaje sve do svoje smrti. U ranim jutarnjim satima 21. ožujka 2022. godine, nakon duge i teške bolesti, ugasio se život heroine Domovinskog rata doktorice Bosanac.

Od 2008. godine bila je predsjednica *Udruge hrvatskih liječnika dragovoljaca 90.– 91.*

Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja:

Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu je 1992. predložio ju je uz dr. Jurja Njavru za Nobelovu nagradu za mir.

Odlikovana je *Redom Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske.*

Uime Opće županijske bolnice Vukovar, od tadašnjega hrvatskog predsjednika Ive Josipovića primila je *Povelju Republike Hrvatske.*

„Kao liječnici koja se do posljednjeg trenutka obrane Vukovara skrbila o bolesnim i ranjenim braniteljima te građanima Vukovara“, Hrvatska liječnička komora joj je dodijelila svoje najviše odličje, *Medalju časti.*

Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu dodijelio joj je 2011. nagradu *Medicina.*

Primila je najviše odličje i medalju *Ladislav Rakovac* Hrvatskoga liječničkog zbora.

Draga Doktorice, draga Vesna, Tvoj dubok, neponovljiv trag ostat će vječno u nama kao putokaz k boljem i ljepšem svijetu. Hvala Ti na neprocjenjivom doprinosu liječničkoj zajednici i svim ljudima naše Domovine, koji će zauvijek pamtit tvoj hrabrost i domoljublje.

Neka Ti je vječna hvala i slava, Doktorice!

Izv. prof. dr. sc. Siniša Maslovara, dr. med.

otorinolaringolog i audiolog

predsjednik podružnice Vukovar Hrvatskoga liječničkog zbora

